

MAGISKA MÖTEN MED ÄNGLAR

Del 4

Raija T. Öberg

Förord!

Jag har under en mycket lång tid sedan fått information om att jag ska skriva små berättelser om mina upplevelser och de kanaliserade budskap som är till oss människor att få ta del av från olika mästare från högre dimensioner så jag fortsätter att skriva ner mina händelser jag upplevt på jorden denna gång.

Jag skriver också ner mina tankar och funderingar om livet på jorden som det ser ut nu. Jag lär mig vartefter jag skriver hur jag ska formulera mig och hur jag ska skriva ner berättelserna. Det kanske inte är perfekt skrivet men vad är perfekt och vem säger och bestämmer att något är rätt eller inte rätt!?

Jag fick veta att jag skulle skriva ner upplevelserna som i en sagoform som jag berättat om i mina andra två böcker. Berättelserna kan tolkas på många olika sätt beroende på vad människor tror på och om man har insikterna om att allt är möjligt så är det lättare att förstå och ta till sig av berättelserna. Jag vill också nämna att jag tar inte ansvar för hur andra tolkar det jag skriver i mina böcker! Det är upp till var och en att tro på vad man vill! Detta är min tro och sanning!

Jag fick mer och mer information kanaliserat till mig att jag skulle fortsätta att skriva ner det som kom till mig. Efter att den andra boken skrivits av mig så trodde jag nog att det inte skulle bli fler böcker men plötsligt en dag såg och hörde jag en ängel som visade sig för mig, som så många gånger tidigare.

Jag fick budskapet att jag skulle berätta om mina möten med änglar och andra varelser och en del av mina minnen från tidigare liv som till exempel Atlantis jag upplevt och att titeln skulle vara:

”Magiska möten med Änglar”!

Det var en gång...

En kvinna som ofta hade kontakt med änglar, dessa underbara, kärleksfulla varelser som har hjälpt henne under svåra tider i hela hennes liv på jorden. När det blev besvärligt på olika sätt så bad hon alltid änglarna om hjälp med styrka och mod att klara av vad det än kunde vara hon behövde hjälp med i livet.

Hon mindes hur hon som barn ofta kände sig otrygg i livet som var då och det kunde vara både hemmavid och även i skolan. Som barn var hon mycket ängslig och orolig, hon kände inte sig trygg med att vara en människa på jorden. Hon tyckte att människorna och klass kamraterna i skolan var fördömande och elaka många gånger, hon tyckte att de flesta var så ytliga.

Det verkade vara så viktigt med vad alla skulle ha för kläder på sig till exempel, det skulle vara det senaste modet och hade man inte det, vilket hon inte hade för att det fanns inte pengar nog för det i hennes familj utan oftast var det begagnade och ärvda kläder som hon och hennes syskon hade tillgång till. Hon kunde få långa ogillande blickar på sig med avsmak från de andra ibland och det på grund av kläderna!? Detta kändes tungt och ledsamt för att de inte såg henne som den hon var och att de bara såg det ytliga.

Många gånger när hon gick hem från skolan så tog hon en väg som gick genom en skogsdunge där hon kände sig så trygg bland träden och av doften av skogen och naturen. Där i denna magiska skogsdunge, som hon kallade platsen för hade hon ett av flera helande möten med änglar. Tilläggas ska att innan hon började skolan, när hon var mycket liten så kunde hon se och få kontakt med dessa

varelser som hon då trodde var snälla och kärleksfulla människor.

Hon undrade ibland varför andra människor inte kunde se dom men hon var bara så glad att få se och möta dessa varelser så hon brydde sig inte så mycket om att andra inte såg det hon såg. Senare i livet förstod hon att det var änglar hon hade kontakt med. De gav henne tröst när hon behövde omsorg och kärlek och det behövde hon många gånger som barn och när hon blev äldre fanns de alltid där för henne.

Hennes älskade mamma fanns där också för henne när hon var liten men hon hade några syskon som också behövde tillsyn och kärlek. Hon var näst äldst i syskon skaran så hon behövde hjälpa till med hushållet så hennes mamma kunde ta hand om små syskonen. Hon mindes hennes mamma som mycket skör och sliten i kropp och själ.

Hennes far kunde vara okänslig gentemot hennes mamma och till oss barn visade han aldrig några kärleksfulla känslor, det var en mycket kall och kärlekslös uppväxt från hennes far som hon upplevde då och denna känsla fanns där ända in i vuxen ålder tills han gick bort av hög ålder och sjukdom. Hennes mor var däremot mycket kärleksfull och hon älskade oss barn men hon gick bort i tidig ålder under tragiska omständigheter.

Innan hennes far gick bort och när hon fortfarande var ett barn så kom en styvmor in i hennes och syskonens liv kort efter deras mammas bortgång och det blev en förändring på många plan. Hon hade svårt att förlika sig med en "ny mamma" så hon började känna sig ännu mer otrygg med tillvaron.

Dessa gånger när känslan av otrygghet och övergivenhet kom över henne så fick hon möta änglar som tröstade

henne, det kunde vara i hennes drömmar som dom kom eller när hon lekte eller var för sig själv som hon ofta var vilket hon trivdes med mestadels.

I denna skogsdunge som hon nämnde tidigare där hon gick på väg hem efter skoldagens slut hände det flera gånger att hon kunde få se dessa varelser framför allt när hon känt av de negativa känslorna i skolan där hon hade blivit mobbad på grund av att hon inte tillhörde de populära eleverna. Då kunde hon bli mycket ledsen och förtvivlad av att bli mobbad på det viset och för att de inte såg henne som en medmänniska utan de såg bara till det yttre.

Hon brukade vid dessa tillfällen stanna till vid skogsdungen och be om hjälp och styrka att klara av dessa påhopp och det fick hon alltid. De sa till henne vid ett tillfälle att hon skulle försöka förstå deras okunnighet och brist på kärlek och deras brist på värdet av en människas inre egenskaper istället för det ytliga. De gav henne så mycket kärlek och inre styrka så att det ledsamma energierna försvann och de sa att hon skulle veta vem hon är och lära sig förstå att livet som en människa kan levas på så många olika sätt. Det var inte så lätt att förstå detta då men hon tänkte att hon en dag, kanske i vuxen ålder skulle förstå vem hon är.

En dag när hon fortfarande var en flicka, ännu inte i tonårs åldern när hennes mamma fortfarande fanns i livet fick hon ett varsel att hennes mamma skulle fortsätta sin vandring vidare till andevärlden vilket hon inte riktigt förstod då vad det innebar. Hon fick veta att hennes mamma skulle gå bort på ett tragiskt sätt och detta hände kort därefter. På grund av detta så blev inte chocken så stor för henne, hon visste redan att detta skulle ske men trots det så blev sorgen stor och det blev ett turbulent liv efter detta. Hon började få fler varsel efter denna händelse om vad som skulle ske så hon

visste redan i förväg vad som var på gång så hon kunde förbereda sig på dessa händelser som var på väg.

Hon visste att hon kunde kontakta änglarna för omsorg och tröst när hon behövde det som mest. En tid efter hennes mors bortgång fick hon plötslig i hennes drömmar se att hennes mor befann sig hos änglarna. De hade tagit emot henne på ett mycket kärleksfullt sätt och hon såg hennes mor som låg och vilade på något som såg ut som vita fluffiga moln och runt henne låg blommor av det mest vackraste slag hon någonsin sett, blommor som ej fanns att se i vår värld. När hon vaknat ur drömmen visste hon att hennes mor var omhändertagen och att hon befann sig där hon hörde hemma, bland änglarna. Så magisk och underbar känsla för flickan!

Åren gick och hon växte upp och under den tiden kände och såg hon sin mammas energi och änglarna lite då och då. Hon kände sig trygg inför att veta att änglarna fanns i hennes närhet och att de visade sig när hon som mest behövde det.

Hon började mer och mer minnas dessa magiska möten hon haft med dessa varelser och hur mycket hjälp hon fått under åren. Hon visste alltid att när det var som jobbigast i livet av olika anledningar att det skulle ordna sig till det allra bästa goda för henne i slutändan. Hon behövde inte tänka på hur det skulle gå till utan hon skulle ha tillit och tilltro att hjälpen kom som var både lärorikt och insiktsfullt vad det än kunde vara som skedde.

Det kunde förstås vara mycket svårt ibland när ångesten och paniken slog till men hon lärde sig tänka att "inte fälla upp paraplyet innan det börjat regna" ett talesätt som symboliskt betydde för henne att inte oroa sig i onödan utan

vänta in och se hur allt skulle ordna sig till slut och ta lärdom om det som hände och att framför allt ha tillit.

För mycket länge sedan när hon var yngre hände en episod som hon aldrig glömt. Hon var på väg till jobbet en tidig morgon. Hon körde på en mindre väg där det var djupa diken på båda sidorna av vägen, hon tog den vägen för det var oftast lite trafik där. Det hade regnat dagen före och under natten ganska ordentligt så de våta vägarna hade frusit och det hade bildats is på asfalten. Hon kände inte att det var halt för det gick inte att se att det var halt på vägen heller.

Efter att hon kört en stund framåt så såg hon en långtradare närma sig henne från det motsatta hållet så hon saktade ner och förberedde sig för att möta det stora ekipaget. Hon tänkte att det var ovanligt att det körde så stora lastbilar på denna väg. Precis innan de skulle mötas på vägen känner hon hur hon plötsligt får sladd på bilen trots att hon körde väldigt sakta. Hon känner hur bilen glider på sned på vägen med förarsidan där hon sitter, mot långtradarens front.

Plötsligt precis under denna sekund som detta händer känner hon hur hon blir helt lugn, hon känner ingen rädsla, ingen panik bara en märkvärdig frid. Hon upplever allt som om hon flyger eller svävar över situationen. I ett kort ögonblick ser hon långtradarens enorma front och hon hinner se chaufförens skrämde ansiktsuttryck skymta förbi som i ultra rapid och hon känner fortfarande ingen rädsla eller panik. Tiden tycktes stå helt stilla i detta ögonblick för henne, det var som om hon visste att allt skulle ordna sig, hon hörde en röst som sa: Ha tillit du är beskyddad!

Plötsligt vaknar hon till och ser och känner att hon befinner sig i bilen som ligger med förarsidan i diket på hennes

körfälts sida. Hon tänker att hur kunde hon ha hamnat där, hon hade ingen aning om hur detta gick till.

Hon började känna sig obekvämt där hon satt så hon lossar på säkerhets bältet och försöker ta sig upp och ut ur bilen som fortfarande ligger på ena sidan. Då ser hon hur chauffören försöker öppna passagerardörren på hennes bil för att hjälpa henne upp och med hans hjälp lyckas hon komma ut ur bilen och hoppa ner och sedan stå stadigt på marken i diket om än på darriga ben. Hon är helt oskadd men en aning chockad över vad som hänt.

Chauffören är helt förskräckt och uppriven av chock och han upprepar flera gånger att han trodde att han skulle köra på henne för att det var svårt för honom att få stopp på det långa och tunga ekipaget och därmed riskera och orsaka en hemsk olycka. Han kunde inte förstå hur detta kunde ske, han sa att det hade inte gått att få ett pappersark mellan hennes bil och hans lastbil så nära var det.

Efter detta mindes hon inte hur hon sen kom hem för bilen låg där på förarsidan i diket så den gick inte att köra. Hon måste ha varit chockad över händelsen direkt efter men allt ordnade sig till slut, bilen blev bärgad och märkvärdigt var att bilen klarade sig utan några större fel, endast en liten intryckt buckla på förarsidan eftersom den hamnade i diket på den sidan. Hon måste ha landat väldigt mjukt i diket!

Hon själv klarade sig mycket bra, inga skador förutom chocken och hon insåg att detta berodde på att hon fick hjälp av änglarna som räddade henne i denna svåra stund. Hon var så tacksam för deras magiska ingripande och det skulle komma att ske flera händelser i hennes liv där änglarna kom till hennes räddning och hjälp.

Magiska mirakler sker när vi minst anar det, tänkte hon!

En annan händelse som skedde var vid ett tillfälle senare i hennes liv när hon och en annan vuxen och två barn åkte på semester till en annan ort där de skulle besöka några bekanta. Det var ganska långt för dem att åka så de tog flera pauser och fikade och åt av maten de packat ner inför färden. De två barnen tyckte det var så roligt och spännande med äventyret och att de fick se och uppleva så mycket under färden.

De hade åkt ganska långt så det var inte så långt kvar till dit de skulle. Det började skymma ute och det började regna ganska kraftigt så hon saktade ner farten för att inte råka ut för vattenplaning på vägen. Hon körde på en ganska smal väg med skogen alldeles intill vägen, det var stora tallar och granar i den skogen så det var ganska mörkt och dåligt med sikt åt sidorna. Barnen i baksätet började bli lite trötta på att sitta stilla och fastspända där bak och de började kivas och bråka med varandra med höga röster.

Då plötsligt helt utan förvarning så kände och hörde hon hur hon körde på något. Det blev en öronbedövande tystnad i bilen, ingen hade sett vad det var som hände, alla blev chockade över händelsen. Hon kände att det inte gick att styra eller bromsa bilen, det kändes som om en hand lyfte upp bilen och de glider eller flyger fram på vägen. Hon hinner tänka på änglarna och be om hjälp att klara av detta som sker och att de alla ska klara sig oskadda genom detta.

Även denna gång känner hon som om allt sker i ultra rapid och hon hinner också be skyddsänglarna att de skulle se till att barnen klarar sig utan skador och trauman inför deras framtid på grund av det som händer just då. Då plötsligt blir hon helt lugn och utan rädsla för hon kände att änglarna fanns med dom. En mycket magisk känsla.

Plötsligt kom hon till sans igen och bilen står nu stilla på vägen och hon ser att de befinner sig flera meter ifrån olycksplatsen. Hon ser sig om och ser att de står där det fanns en sjö på båda sidorna av vägen. Hon hann tänka att vilken tur att de inte hamnade i vattnet, det fanns hinder på båda sidorna av vägen som tur var, tänkte hon vidare!

Det var fortfarande alldeles tyst i bilen så hon ser sig om och ser att alla är oskadda, chockade men oskadda. Hon kliver ut ur bilen med stort besvär för det var svårt att få upp bildörren på förarsidan men lyckades till slut. Till sin förvåning ser hon att dörren på utsidan är något intryckt och nedsmetat med päls och blod, då förstod hon att de hade kört på en älg som hon inte sett när det hände.

Hon såg att en annan bil som kom från det motsatta hållet också hade kört på samma älg så djuret måste ha befunnit sig precis i mitten av vägen där de båda bilarna möttes. Hon gick fram till den andra bilen som befann sig ganska långt bort från hennes bil vilket förvånade henne en aning för hon visste inte att de hamnat så långt ifrån varandra. De som körde den andra bilen klarade sig också bra, de hade fått framrutan krossad men som tur var med lindriga skador på sig själva. Poliser och ambulans anlände men ingen behövde besöka sjukhus, alla var chockade men oskadda. Båda bilarna fick däremot stora skador så de gick inte att köra längre, de fick bärgas från platsen.

Allt detta slutade med att de bekanta de skulle besöka hämtade upp henne och barnen för det var ganska nära orten de skulle till. Senare när chocken lagt sig insåg hon att återigen kom änglarna till hjälp i ännu en svår händelse i hennes liv. Hon var så tacksam att änglarna vakade över henne och hennes nära och kära som satt i bilen.